

AMB EN TANGO SOM TRES (Justin Richardson i Peter Parnell)

Al bell mig de la ciutat de Nova York hi ha un parc molt gran que es diu Central Park. Als nens els agrada molt anar-hi a jugar. Hi ha un estany on hi fan navegar les seves barquetes. També hi ha cavallets per a pujar-hi a l'estiu, i a l'hivern patinen sobre gel en una pista de patinatge.

Però el millor de tot és que hi ha un zoo. Cada dia, famílies de tota mena van a visitar els animals que hi viuen.

Però els nens i els seus pares no són les úniques famílies que hi ha al zoo. Els animals també formen famílies. Hi ha famílies d'ós panda vermell, amb mares i pares i cadells peluts d'ós panda. També hi ha micos pares i micos mares que crieu cridaners bebès mico. Hi ha famílies de gripaus, de tucans i també de titins de cap de cotó.

I a la casa dels pingüins hi viuen famílies de pingüins.

Cada any, a la mateixa època, les noies pingüí comencen a coquetejar amb els nois pingüí. I els nois pingüí comencen a rondar les noies pingüí. Quan una noia i un noi es troben i s'agraden, s'emparellen.

A la casa dels pingüins hi havia dos pingüins que eren una mica diferents.

Un es deia Roy i l'altre, Silo.

En Roy i en Silo eren dos nois, i tot ho feien plegats.

Es feien reverències.

Caminaven un al costat de l'altre.

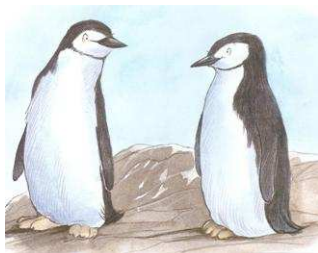
Cantaven cançons i nedaven junts.

Allà on anava en Roy, també hi anava en Silo.

No passaven gaire temps amb les noies pingüí, i les noies pingüí tampoc no passaven gaire temps amb ells. De fet, en Roy i en Silo s'abraçaven sovint amb els seus colls. El guarda, el senyor Gramzay, se'n va adonar i va pensar: "Deuen estar enamorats."

En Roy i en Silo es van fixar com els altres pingüins es feien la llar. Així que ells també es van construir un niu de pedres. Cada nit en Roy i en Silo dormien junts, igual que les altres parelles de pingüins.

I cada matí en Roy i en Silo es llevaven junts. Però un dia es van adonar que les altres parelles podien fer una cosa que ells no podien.

La mare pingüí pon un ou. Llavors, ella i el pare pingüí fan torns per mantenir l'ou calent, l'estan covant. Després neix un bebè pingüí.

En Roy i en Silo no tenien cap ou per a seure-hi al damunt i escalfar-lo. No tenien cap pollet per alimentar, abraçar ni estimar. El seu niu era bonic, però una mica buit.

Un dia en Roy va trobar una cosa que s'assemblava a allò que els altres pingüins estaven incubant, i ho va portar al seu niu.

Només era una pedra, però en Silo s'hi va asseure amb molt de compte.

I espera...

...que esperaràs.

A en Silo li va venir la son i s'adormí. Quan es va despertar se'n va anar a nedar i en Roy s'hi va asseure al damunt.

Però no va passar res.

Llavors el senyor Gramzay va tenir una idea. Va trobar un ou que necessitava algú que se n'ocupés, i el va posar al niu d'en Silo i en Roy.

En Roy i en Silo ja sabien què havien de fer. Van posar l'ou al mig del niu. Cada dia el movien una mica, així sempre es mantenia calent. Alguns dies en Roy l'incubava mentre en Silo anava a cercar menjar. D'altres dies li tocava a en Silo ocupar-se de l'ou.

Al matí i a la nit seien al niu. S'hi asseien a l'hora de dinar, a la de nedar i també a l'hora de sopar.

Hi van seure cada dia del mes, del començament al la fi.

Fins que un dia van sentir un sorollet que venia de dins l'ou.

Piu, piu, piu, piu, piu, piu, se sentia.

En Roy i en Silo van picar amb les aletes, Clac, clac.

Piu, piu, contestava l'ou.

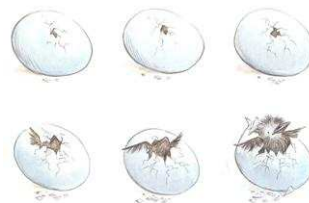
De cop i volta es va començar a obrir un foradet a la closca de l'ou.

I llavors...

CRAAAAC!

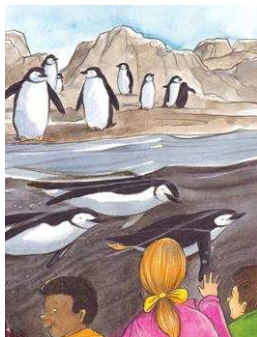
De l'ou en va sortir el seu bebè! Tenia les plomes esbullades i un bec negre molt bufó.

Ara en Roy i en Silo eren pares. "Li direm Tango", va decidir el senyor Gramzay, "es necessiten dos per a ballar un Tango."

En Roy i en Silo van ensenyar en Tango a cantar per avisar-los quan tingués gana. L'alimentaven amb els seus becs. Al vespre l'escalfaven al seu niu.

En Tango va ser el primer pingüí al zoo que tenia dos pares.

Aviat en Tango va créixer prou per deixar el niu. Llavors en Roy i en Silo se l'emportaven a nedar, igual que les altres famílies de pingüins.

I tots els nens i nenes que anaven al zoo podien veure en Tango jugant amb els seus dos pares i d'altres pingüins, a la casa dels pingüins que hi ha al zoo.

"Molt bé Roy!" "Molt bé, Silo!" "Benvingut, Tango!" cridaven.

I al vespre els tres pingüins tornaven al seu niu.

S'amaganyaven tots juntets, i com la resta de famílies de pingüins de la casa dels pingüins, com tots els altres animals del zoo, i com totes les famílies de la gran ciutat, se n'anaven a dormir.